

Pompeo: 'Jeg har kontrol over tingene her' – eller vil han følges med Bolton ud?

Den 21. maj (EIRNS) – Den 29. januar i år sagde præsident Donald Trump om sin tidligere nationale sikkerhedsrådgiver John Bolton, som han havde fyret den foregående september: "Hvis jeg havde lyttet til ham, ville vi være i 6. verdenskrig nu." Og alligevel er Boltons kammerat Mike Pompeo stadig udenrigsminister, og gør alt hvad der står i hans magt for at drive nationen ind i en konfrontation med Kina og Rusland; en konfrontation, som kunne eskalere til en global atomkrig, enten ved forsæt eller ved et uheld. Mandag satte præsident Trump sin underskrift på et firesiders brev til Verdenssundhedsorganisations direktør, Dr. Tedros Adhanom Ghebreyesus, der indeholdt en samling af løgne om Kina (og om WHO), hvoraf mange er blevet offentligt dokumenteret som rene fabrikationer lanceret af britiske efterretningsnetværk.

Den 19. maj blev et 16-siders dokument fra Det Hvide Hus udstedt og offentliggjort, igen med præsident Trumps underskrift, med titlen "USA's strategiske tilgang til Folkerepublikken Kina". Det hævdes i det indledende afsnit: "Beijing indrømmer åbent, at man forsøger at omdanne den internationale orden og tilpasse den til Det kinesiske Kommunistpartis interesser og ideologi." Det siges om Bælte- og Vejinitiativet (BVI), at det er "designet til at omforme internationale normer, standarder og netværk for at fremme Beijings globale interesser og vision," og at "USA vurderer, at Beijing vil forsøge at konvertere [BVI]-projekter til unødigt politisk indflydelse og militær adgang."

Der er selvfølgelig en vis ironi her. Verden, især udviklingslandene, ved godt, at ophavsmanden til denne rapport, uanset hvem det måtte være, ikke udtaler sig om Kinas

tilgang til udviklingsbistand gennem Bæltet & Vejen, men snarere de transatlantiske nationers mangeårige politik, "Washington-konsensus". Denne "konsensus" – bedre benævnt "Wall Street-konsensus" – kræver, at hjælp af enhver art (og hjælpen inkluderer så godt som aldrig infrastruktur) absolut er afhængig af politisk underdanighed over for långiverne. De nationer, der vælger at afslå sådanne diktater, ville højst sandsynligt dele skæbne med Irak, Libyen og Syrien, men ville bestemt ikke modtage nogen hjælp overhovedet. En af de mest udtalte klager over BVI er faktisk, at Kina ikke stiller politiske betingelser, men imødekommer nationernes udviklingsbehov uanset regeringsform. Dette betegnes som "samarbejde med tyranner."

Desværre ser præsident Trump ud til at have accepteret tanken om, at det er nødvendigt at konfrontere Kina for at sikre hans valg til november. Han udsendte et tweet i dag, hvor han hævdede, at "Kina kører en massiv kampagne med misinformation, fordi de er desperate efter at få 'søvnige' Joe Biden til at vinde præsident-kapløbet." Det er lige så uheldigt, at Beijings svar på de vilde påstande om at Kina er ansvarlig for COVID-19-pandemien har været at beskyldte Trump-administrationen for, at bebrejdelserne mod Kina skal dække over egen mislykket respons på coronaviruset. Det er kun få uger siden, at Trump korrekt tilskrev skylden, ikke til Kina, men til det faktum, at de tidligere Bush- og Obama-administrationer nedlagde Amerikas offentlige sundhedsvæsen, "og efterlod skabet tomt", som han sagde. Havde han holdt sig til denne sandhed, ville Kina sandsynligvis være enig.

Den brutale kendsgerning er, at pandemien og nedlukningen har forværret den allerede alvorlige krise i det vestlige finansielle system (som også blev overleveret fra den mislykkede Bush-Obama-reaktion på krisen i 2009, da de reddede bankerne snarere end at reformere banksystemet med Glass/Steagall-reform, som Lyndon LaRouche havde insisteret på). De næsten 2 billiarder \$ i udestående derivater og

'altings-boblen' på Wall Street kan simpelthen ikke reddes, til trods for centralbankdirektør Jerome Powells skvalder om "ubegrænset likviditet." Coronavirus og det spekulative virus er lige dødbringende og en udfordring for hele menneskeheden. Intet mindre end hele den menneskelige race må engageres for at foretage de påkrævede revolutionære ændringer, både for at forhindre katastrofe og for at opnå et nyt paradigme for menneskeheden, som vores grundlæggende fædre, og Franklin Roosevelt og Lyndon LaRouche, forestillede sig og kæmpede for hele deres liv.

Et fire-magts topmøde – med Trump, Putin, Xi Jinping og Modi – er det presserende, nødvendige udgangspunkt.